

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 8Csp/26/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220200582
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:8220200582.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobkyne: V.tH. nar. XX.XX.XXXX., bytom W. XXX XX W. právne zastúpená advokátom: Mgr. Ondrej Barna, so sídlom Zámocká 529/34, 091 01 Stropkov, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, Bratislava 829 90, IČO: 31 320 155, právne zastúpený advokátskou kanceláriou: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 7 107,70 Eur s príslušenstvom a vyslovenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie v sume 7 107,70 Eur a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Dojednanie v bode 2., časti úverovej zmluvy z 11.08.2004 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, označenej ako „Vyhlásenie žiadateľa - klienta“ v znení cit. „Potvrdzujem, že som bol oboznámený s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet VÚB, a.s. vydávaných v spolupráci s SKK, a.s. a s Cenníkom VÚB, a.s. a súhlasím s nimi“, je neprijateľné a teda neplatné.

III. Vo zvyšnej časti žalobu zamieťa.

IV. Žalobkyni priznáva voči žalovanému 100 % nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) 30.03.2020 sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému jednako (i) vydania jej bezdôvodného obohatenia v sume 7 107,70 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy počnúc od dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanému do zaplatenia; (ii) jednako vyslovenia neprijateľnosti a teda neplatnosti zmluvnej podmienky obsahnutej cit. „... v Žiadosti o vydanie kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., č. 2249934, z 11.8.2004, v časti Vyhlásenie žiadateľa - klienta, v bode 2. ...“ a to v znení cit. „Potvrdzujem, že som bol oboznámený s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet VÚB, a.s. vydávaných v spolupráci s SKK, a.s. a s Cenníkom VÚB, a.s. a súhlasím s nimi.“; (iii) ako aj vyslovenia neprijateľnosti a teda neplatnosti aj zmluvnej podmienky obsahnutej cit. „... v Žiadosti o vydanie kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., č. 2249934, z 11.8.2004, v časti Vyhlásenie žiadateľa - klienta, v bode 3. ...“ a to v znení cit. „Súhlasím so spracúvaním mojich osobných údajov uvedených v tejto žiadosti za účelom overovania mojej úverovej spôsobilosti a kontroly rizika budúcich obchodov. Súhlas udeľujem v súlade so zákonom č. 428/2002 Z.z., o ochrane osobných údajov, a to na dobu piatich rokov. V prípade vzniku záväzkového vzťahu súhlas udeľujem na dobu trvania záväzkového vzťahu a na dobu ďalších piatich rokov od jeho zániku.“ a napokon sa domáhala aj priznania jej náhrady trov konania.

2. Žalobkyňa svoju žalobu v časti nároku na vydanie jej bezdôvodného obohatenia odôvodnila tým, že 11.08.2004 jej žalovaný na základe úverovej zmluvy č. 2249934, na jej žiadosť poskytol k čerpaniu úverový rámec vo výške 30 000,- Sk [t.j. 995,82 Eur], z ktorého vyčerpanú sumu mala žalobkyňa splácať mesačnou splátkou vo výške 1 000,- Sk [t.j. 33,19 Eur], pričom z úverového rámca žalobkyňa vyčerpala sumu 3 359,08 Eur, avšak túto čerpanú sumu žalovanému napriek tomu, že žalobkyňa považuje úverovú zmluvu za bezúročnú a bezpoplatkov, žalobkyňa vrátene týchto úrokov a poplatkov preplatila, keďže žalovanému zaplatila celkovo až sumu 10 466,78 Eur, takže žalovaný sa podľa žalobkyne na jej úkor bezdôvodne obohatil o sumu 7 107,70 Eur, čo je suma o ktorú žalobkyňa mala preplatiť ňou čerpanú istinu úveru ($10\,466,78 - 3\,359,08 = 7\,107,70$), vydania sumy ktorej sa žalobkyňa domáha podanou žalobou. Podľa žalobkyne je úverová zmluva z 11.08.2004 bezúročnou a bezpoplatkovou z dôvodu, že v nej absentujú viaceré zákonné náležitosti podľa v rozhodnom čase jej uzavretia účinného zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej tiež aj len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a to konkrétne podľa žalobkyne v nej absentuje náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý požaduje uviesť cit. „... sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť“; taktiež absentuje údaj podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý vyžaduje uviesť cit. „ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.“ Okrem toho podľa žalobkyne žalovaný od nej v zmysle § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch nemohol vyžadovať úroky a poplatky, ktoré neboli uvedené v úverovej zmluve, na ktoré tak podľa žalobkyne žalovaná nemal nárok. Úverová zmluva z 11.08.2004 obsahuje podľa žalobkyne aj neprijateľné dojednanie a to v bode 2. jej časti označenej ako „Vyhlásenie žiadateľa - klienta“ a to dojednanie v znení cit. „Potvrdzujem, že som bol oboznámený s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet VÚB, a.s. vydávaných v spolupráci s SKK, a.s. a s Cenníkom VÚB, a.s. a súhlasím s nimi“, pričom žalobkyňa svoje tvrdenie o neprijateľnosti a teda neplatnosti tohto dojednania odôvodnila tým, že cit. „Uvedenou zmluvnou podmienkou sa na spotrebiteľa v rozpore s § 53 ods. 4 písm. l) OZ neprijateľne prenáša dôkazné bremeno, ktoré má podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, niesť účastník konania, a to v otázke oboznámenia sa s obchodnými podmienkami a cenníkom VÚB, a.s. a v otázke súhlasu s nimi. Z uvedených dôvodov je takéto dojednanie neprijateľné, pretože si tým zhoršujem svoje zmluvné postavenie ako to predpokladá § 54 ods. 1 OZ v súvislosti s § 52 ods. 2 a § 39 OZ. Navyše, nejde o jej individuálne dojednanie a ide o stav podľa § 53 ods. 2 OZ.“, z ktorých dôvodov takéto dojednanie podľa žalobkyne vyvára medzi ňou a žalovaným hrubý nepomer v zmluvných právach a povinnostiach a to v jej neprospech ako spotrebiteľky obdobne, ako je to aj v prípade, podľa žalobkyne ďalšieho, podľa žalobkyne neprijateľného dojednania uvedeného v bode 3. úverovej zmluvy z 11.08.2004 v jej časti označenej ako „Vyhlásenie žiadateľa - klienta“ a to dojednanie v znení cit. „Súhlasím so spracúvaním mojich osobných údajov uvedených v tejto žiadosti za účelom overovania mojej úverovej spôsobilosti a kontroly rizika budúcich obchodov. Súhlas udeľujem v súlade so zákonom č. 428/2002 Z.z., o ochrane osobných údajov, a to na dobu piatich rokov. V prípade vzniku záväzkového vzťahu súhlas udeľujem na dobu trvania záväzkového vzťahu a na dobu ďalších piatich rokov od jeho zániku.“ Neprijateľnosť tohto dojednania žalobkyňa odôvodnila tým, že jej bola predložená k podpisu predformulovaná zmluvná podmienka, ktorou bez jej individuálneho dojednania udelila široko koncipovaný súhlas s nakladaním s jej osobnými údajmi, čo nemá oporu v žiadnom zákone. Žalobkyňa svoje dôvody argumentačne podporila poukazom na rozhodnutie Slovenskej obchodnej inšpekcie č. P/0331/07/11 z 25.11.2011 v ktorom bolo konštatované cit. „Správny orgán v kontexte posúdenia zmluvných podmienok má zato, že predformulovaný súhlas spotrebiteľa s poskytovaním a sprístupňovaním jeho osobných údajov tretej osobe, so spracovaním jeho osobných údajov po dobu 10 rokov od doručenia návrhu na uzatvorenie Zmluvy alebo Zmluvy o zabezpečení bez ohľadu na dĺžku trvania zmluvy, s overovaním osobných údajov u iných osôb podľa uváženia účastníka konania, so spracovaním osobných údajov na účely priameho marketingu, telefonického kontaktu, elektronickej formy komunikácie a korešpondencie medzi stranami, a ďalšie, formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne zákonom o ochrane osobných údajov požaduje. ...“ a taktiež s poukazom na stanovisko Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pri Ministerstve spravodlivosti SR pod č. 36101/2017/21 z 24.01.2017, podľa ktorého cit. „Dobu najmenej desiatich rokov počas ktorej je banka oprávnená osobné údaje spracúvať za účelom vymedzeným v z. č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a ktorá môže byť počítaná dokonca až od ukončenia zmluvného vzťahu, hodnotíme ako dobu zjavne neodôvodnenú, umožňujúcu banke spracúvať osobné údaje v rozpore so skutočnosťou vyplývajúcou zo z.č.122/2013 Z. z. o ochrane

osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, že je ako spracúvateľ osobných údajov povinná zabezpečiť, aby zhromaždené osobné údaje boli spracúvané vo forme umožňujúcej identifikáciu dotknutých osôb počas doby nie dlhšej, ako je nevyhnutné na dosiahnutie účelu spracúvania. Podľa názoru Komisie nie je účelný ani dôvodný ani rozsah subjektov, ktorým sa majú osobné údaje poskytnúť.“ K žalobe boli pripojené: úverová zmluva z 11.08.2004; výpisy z úverového účtu žalobkyne za obdobie od 11.08.2004 do 31.12.2008 (v mene Slovenská koruna) a za obdobie od 01.01.2009 do 28.11.2019 (v mene Euro) a „Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet VÚB, a.s., vydávaných v spolupráci s SKK, a.s.“

3. Žalovaný po doručení mu žaloby najsamprv 08.06.2020 oznámil, že medzi ním a žalobkyňou prebiehajú mimosúdne rokovania, avšak podaním doručeným okresnému súdu 19.08.2020 žalovaný oznámil, že k mimosúdnej dohode nedošlo a preto sa vyjadril k žalobe v tom, zmysle, že túto považuje za nedôvodnú, pričom žalovaný popísal proces uzatvárania daného typu úverových zmlúv tak, že na základe kontaktovania žalovaného klientom a to spravidla telefonicky, žalovaný pošle klientovi žiadosť na uzavretie úverovej zmluvy domov, ktorú si tak klient môže prečítať a v prípade súhlasu s ňou podpísať žiadosť o jej uzavretie, ktorú klient zašle na posúdenie žalovanému a v prípade súhlasu s ňou ju podpíše aj žalovaný, ktorým úkonom je úverová zmluva uzavretá. Súčasne v súvislosti s úkonom podpisu úverovej zmluvy žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 26 Cdo 2317/2006 z 27.03.2008 podľa ktorého cit. „... žiadny právni predpis nestanoví, kde má byť na listině, zachycující písemný projev vůle, umístěn podpis. Princip, že text psaný pod podpisem nereprezentuje relevantní projev vůle osoby, která se podepsala, se podle soudní praxe i odborné literatury vztahuje bezvýjimečně pouze k některým úkonům - typicky k závěti. Ohledně jiných soukromých listin nevládnou požadavky tak rigorózní, neboť je třeba dát přednost vážně míněnému a obsahově nezávadnému projevu vůle před bezúčelnými formalitami; např. součástí písemně uzavřené smlouvy se stávají i ty listiny, označené v rámci smluvních ujednání za součást smluvního textu, ačkoli nebyly podepsány. Základním principem výkladu smluv (právních úkonů) je priorita výkladu, který nezakládá neplatnost smlouvy, před takovým výkladem, který neplatnost smlouvy zakládá, jsou-li možné oba výklady; je tak vyjádřen a podporován princip autonomie smluvních stran a povaha soukromého práva.“ a navyše pokiaľ ide o záväzný obsah úverovej zmluvy žalovaný poukázal na judikatúru podľa ktorej samotná skutočnosť, že zmluvné strany úverovej zmluvy nepodpísali všeobecné obchodné podmienky (VOP), ktoré boli na lícnej strane úverovej zmluvy, ktorú zmluvné strany podpísali a v ktorej boli tieto VOP vyhlásené za jej neoddeliteľnú súčasť a súčasne v nej bolo prehlásenie klienta, že sa s VOP oboznámil, neznamená neplatnosť dojednaní obsiahnutých vo VOP a preto je potrebné vyvodiť záver, že sú súčasťou úverovej zmluvy [napr. Krajský súd v Prešove sp. zn. 1 Co 136/2012 z 25.03.2013 alebo Krajský súd v Trnave sp. zn. 24 Co 412/2012 z 09.07.2013, ktorý okrem iného uviedol cit. „Súčasťou písomne uzavretej zmluvy sa tak stávajú i listiny označené v rámci zmluvných dojednaní za súčasť zmluvného textu i keď neboli podpísané.“]. Vzhľadom na uvedené podľa žalovaného cit. „Ako je už uvedené vyššie, zmluvu o úvere netvorila len žiadosť, ktorej kópiu priložil žalobca ku svojej žalobe, ale všetky komponenty zmluvy o úvere - konkrétne žiadosť, obchodné podmienky (nachádzajúce sa dokonca na rube zmluvy) a cenník, v ktorých je uvedený aj indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, výška dohodnutého úverového limitu, ročná úroková sadza, poplatky uplatňované v čase uzavretia zmluvy o úvere. Z uvedeného je zrejmé, že zmluva o úvere obsahovala všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 3 ods 6 zákona č. 258/2001 Z. z.

Osobitne zdôrazňujeme, že žalobca si so žalovanou dohodol v zmluve o úvere poskytnutie tzv. revolvingového úveru, ktorý je typický automaticky obnovovaným úverovým rámcom a vopred dohodnutým úverovým limitom, pričom pri jeho splácaní môže klient opakovane čerpať poskytnuté finančné prostriedky až do výšky tohto limitu. Klient je následne povinný splácať úver do okamihu jeho úplného uhradenia.

Vzhľadom na povahu úveru ako revolvingu nie je možné vopred vypočítať ročnú percentuálnu mieru nákladov spojenú s revolvingovým úverom. Zmluvná dokumentácia preto obsahuje príkladný výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z.. V súčasnosti už je rozhodovacou praxou všeobecných súdov ustálené, že v prípade revolvingového úveru (akým je i úver poskytnutý žalobcovi na základe zmluvy o úvere) nie je dosť dobre možné RPMN vopred v zmluve uviesť, a preto postačuje uvedenie indikatívneho výpočtu.“ (napr. Krajský súd v Prešove sp. zn. 6 Co 95/2010 z 27.01.2011; Krajský súd v Trnave sp. zn. 9Co/94/2013 z 10.12.2013; Okresný súd Zvolen sp. zn. 15 C 26/2016 z 26.05.2016; Okresný súd Stará Ľubovňa sp. zn. 3 C 142/2015 z 11.11.2015). Okrem toho žalovaný poukázal aj na vykonávaciu vyhlášku Ministerstva financií SR k zákonu o spotrebiteľských úveroch č. 620/2007 Z. z., podľa ktorej cit. „Uvádza sa hodnota RPMN pre ponúkaný spotrebiteľský

úver vyčíslená na základe ponuky veriteľa alebo požiadaviek spotrebiteľa. Pri spotrebiteľskom úvere poskytovanom prostredníctvom kreditnej karty (revolvingového úveru), pri ktorom nie je možné určiť RPMN, sa riadok nevyplňa.“

Napokon žalovaný uviedol, že ak by súd predsa len dospel k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, žalovaný z opatrnosti predbežne uplatňuje námietku premlčania žalovaného nároku, keďže podľa výpisu z kartového účtu žalobkyne, ktorý sama žalobkyňa predložila, je zrejmé, že žalobkyňa uskutočnila poslednú debetnú transakciu (čerpanie) dňa 22.04.2016 a ňou vyčerpanú istinu úveru splatila 17.06.2016, od ktorého dátumu na vrátenie žalobkyňi každej ďalšej ňou učinenej splátky navyiac už do podania žaloby uplynula subjektívna 2 ročná premlčacia lehota a teda podľa žalovaného by si tak žalobkyňa v rámci dvojročnej premlčacej doby mohla uplatňovať iba sumu 1 041,70 Eur uhradenú v splátkach za obdobie dvoch rokov pred podaním žaloby.

Vo vzťahu k žalobkyňou namietanej neprijateľnosti zmluvného dojednania o jej prehlásení, že sa oboznámila s VOP a s cenníkom žalovaného a že s nimi súhlasí, žalovaný uviedol, že sa jedná o štandardné a v zmluvných vzťahoch bežne sa vyskytujúce zmluvné ustanovenie s tým, že žalobkyňa sa mala možnosť oboznámiť sa so zmluvnou dokumentáciou s tým, že žalovaný nezodpovedá už za to, či tak žalobkyňa skutočne aj učinila alebo nie, pričom cit. „... za pomoci použitia argumentu ad absurdum by sme inak mohli dospieť k tomu, že banka by mala byť zodpovedná za to, či si klient zmluvu prečíta celú alebo nie, či ju prečíta s porozumením alebo nie, prípadne či len nepredstiera záujem o danú zmluvu; má banka nútiť klienta, aby zmluvnú dokumentáciu pred zamestnancom banky či iným svedkom prečítal nahlas a výslovne potvrdil a najmä preukázal porozumenie jej obsahu? - samozrejme, ide o nezmysel).“ Žalovaný podotkol, že ak žalobkyňa toto zmluvné vyhlásenie prostredníctvom podpisu zmluvy schválila, znamená to, že s ním slobodne a dobrovoľne súhlasila, preto toto dojednanie podľa žalovaného nemôže spôsobiť nerovnováhu v zmluvných vzťahoch a nemôže byť určené ako neprijateľné.

Napokon sa žalovaný vyjadril aj k žalobkyňou namietanej neprijateľnosti dojednania o súhlase so spracovaním jej osobných údajov, pričom uviedol cit. „... zákon o ochrane osobných údajov, platný v čase uzatvorenia zmluvy, práve predpokladal udelenie súhlasu zo strany dotknutej osoby so spracúvaním jej osobných údajov, potrebných na uzatvorenie zmluvného vzťahu. Žalovaná ako subjekt poskytujúci určitú službu Žalobcovi takýmto súhlasom musela disponovať. Zakotvenie súhlasu so spracúvaním osobných údajov v zmluve je nielen podľa nášho názoru, ale aj podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdov, v plnom súlade s ochranou osobných údajov. Rovnako tak aj dĺžka lehoty, po ktorú môže naša spoločnosť osobné údaje Žalobcu uchovávať (t.j. 5 rokov), je v praxi štandardná a v bankovom sektore bola takto stanovená na základe dlhodobej skúsenosti v danej oblasti, a to aj pre účely spolupráce s inými peňažnými inštitúciami (najmä s vedľajším účastníkom alebo aj centrom pre registráciu neplatičov, teda výslovne pre plnenie úloh žalovanej ako peňažného ústavu).“ Navyše žalovaný poukázal, že podľa § 91 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách je žalovaný ako banka v rámci zachovania bankového tajomstva, povinný všetky informácie a doklady o záležitostiach týkajúcich sa klienta banky, ktoré nie sú verejne prístupné, a to najmä informácie o obchodoch, stavoch na účtoch a stavov vkladov, uchovávať v tajnosti a tretím osobám môžeme tieto informácie poskytnúť len s predchádzajúcim písomným súhlasom dotknutého klienta alebo na jeho písomný pokyn. V súvislosti s uvedenou problematikou žalovaný poukázal aj na citáciu z rozhodnutia Okresného súdu Prešov sp. zn. 29 C 368/2012 (obdobne Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 17 Co 38/2012), podľa ktorého cit. „... legálne vyžiadanie súhlasu na poskytnutie informácie tvoriacich bankové tajomstvo tretím osobám podľa názoru súdu nemôže byť neprijateľnou podmienkou v zmysle ust. § 53 Občianskeho zákonníka, ak iný právny predpis, konkrétne zákon o bankách, takýto postup banky umožňuje za predpokladu, že nedôjde k porušeniu bankového tajomstva subsumujúceho zároveň aj ochranu osobných údajov klienta.“

K vyjadreniu žalovaného boli pripojené: úverová zmluva z 11.08.2004 s VOP na jej rubovej strane; cenník žalovaného ku kreditnej platobnej karte VÚB, a.s. platný od 21.06.2004 a tri návratky z 12.01.2006, 22.03.2007 a z 20.08.2007, ktorými žalobkyňa žiadala o navýšenie mesačnej splátky a tým aj úverového rámca.

4. Právny zástupca žalobkyne napriek výzve a opakovaným trom urgenciám svoje stanovisko (replika) k vyjadreniu žalovaného k žalobe nezaujal.

5. Podaním doručeným okresnému súdu 07.06.2021 žalobca opätovne identicky, ako už bol učinil aj vo svojom vyjadrení k žalobe uplatnil námietku premlčania žalobou voči nemu uplatneného nároku.

6. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovaného prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrila až podaním doručeným okresnému súdu deň pred nariadeným pojednávaním 13.12.2021, v ktorom

v prvom rade poukázal na neodôvodnenosť žalovaným uplatnenej námietky premlčania, pretože žalobkyňa sa o tom, kto a či sa vôbec obohatil na jej úkor dozvie až z rozhodnutia súdu, od kedy je potrebné počítat subjektívnu premlčaciu lehotu na vydanie jej bezdôvodného obohatenia. Uviedol, že právna úprava premlčania pri skutkovej podstate bezdôvodného obohatenia nehovorí o tom, že premlčacia doba začína plynúť od vtedy, keď sa žalobkyňa mohla dozvedieť o tom, že k bezdôvodnému obohateniu došlo a kto sa na jej úkor mohol obohatiť, ale jednoznačne predpokladá, že subjektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu, kedy sa preukázateľne a definitívne žalobkyňa dozvie o tom, kto sa na jej úkor obohatil a že sa obohatil, preto začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty nemožno odvodzovať od domnejšej úvahy, ale od reálneho, skutočného a najmä objektívne preukázaného obohatenia sa. Preto má žalobkyňa za nesprávny záver žalovaného, ktorý plynutie premlčacej lehoty počíta od poslednej ňou vykonanej transakcie na účte s tým, že cit. „Ja som poslednú úhradu v presvedčení o tom, že tak musím urobiť, lebo ide o legitímny dlh voči žalovanému a o jeho zákonnú pohľadávku, urobila 09.04.2019. Ak by som skutočne vedela, že túto platbu, ale aj iné skoršie platby nemusím realizovať, lebo na to nemá žalovaný nárok, nikdy by som ich neuskutočnila. Žalobu som podala 27.01.2020 a to po tom, čo som sa oboznámila s celkovou úverovou históriou platieb a poradila s mojim právnym zástupcom o týchto skutočnostiach.“ S poukazom na rozhodnutie Okresného súdu Vranov nad Topľou v obdobnej veci sp. zn. 11Csp 74/2020 z 05.05.2021, podľa ktorého cit. „Pre úplnosť súd tiež poukazuje, že v prípade vydania bezdôvodného obohatenia u subjektívnej premlčacej doby je jej začiatok viazaný na skutočnú, nie predpokladanú vedomosť oprávneného (spotrebiteľa) o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o osobe, ktorá sa na jeho úkor obohatila. Slová „keď sa oprávnený dozvie“ je potrebné vykladať v tom zmysle, že oprávnená osoba musí nadobudnúť vedomosť o skutočnostiach uvedených v ustanovení § 107 ods. 1 OZ. Nie je možné len predpokladať, že by oprávnená osoba mohla skutkové okolnosti vedieť alebo že by sa to mohla dozvedieť alebo mala dozvedieť, ak by vynaložila potrebnú starostlivosť.“, má teda žalobkyňa za to, že k premlčaniu ňou žalovaného nároku nedošlo. Žalobkyňa tiež zdôraznila, že údaj o RPMN, ako pre spotrebiteľa najdôležitejší údaj vypovedajúci o celkovej cene a teda o výhodnosti či nevýhodnosti úveru má byť uvedený priamo v úverovej zmluve a nie v iných vedľajších dokumentoch, ako je napr. cenník, ktorý ani nebol súčasťou úverovej zmluvy z 11.08.2004 a s ktorým cenníkom žalobkyňa ani nebola oboznámená pri podpise úverovej zmluvy, pričom cit. „Do pozornosti dávame aj dátum údajného podpisu tejto listiny, ktorý predchádza podpisu samotnej zmluvy o viac než značný čas, čo je nutné hodnotiť ako nepravdivé tvrdenie žalovaného. Samotný podpis je s poukazom na všetky ostatné moje podpisy úplne iný, pričom môj podpis sa v čase nezmenil, čo je možné overiť aj jednoduchým porovnaním s podpisom na splnomocnení, ktoré som udelila môjmu právnemu zástupcovi. Neobstojí preto argument, že som mala túto hlavnú informáciu zistiť z akéhosi cenníka, ktorý som ani pri podpise zmluvy nevidela.“ Žalobkyňa zotrvala aj na svojich pôvodne v žalobe uvádzaných tvrdeniach o neprijateľnosti ňou namietaných zmluvných dojednaní, pričom argumentačne podperne poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 11 Csp 74/2020 z 05.05.2021 a rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 8 Csp 173/2018 z 13.11.2019 (pre späť vzatie v rámci odvolacieho konania bol zrušený rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17CoCsp 2/2020 z 18.02.2020).

7. Na pojednávaní 14.12.2021 právny zástupca žalobkyne uviedol, že na podanej žalobe trvá v celom rozsahu odvolávajúc sa na v nej uvádzané skutkové a právne argumenty s tým, že z dôvodu absencie zákonných náležitostí v úverovej zmluve z 11.08.2004 má za to, že žalovanému neprináležalo príslušenstvo istiny úveru, ktorý poskytol žalobkyňa a z ktorého dôvodu by ho mal žalobkyňa vydať, pretože úverová zmluva neobsahuje zákonnú náležitosť, ktorou je RPMN, a ktorej absenciu zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Tvrdenia protistrany, že by sa tento údaj mal nachádzať v ďalších iných dokumentoch považuje za irelevantný, pretože tieto dokumenty nie sú súčasťou úverovej zmluvy. Vo vzťahu k žalovaným vnesenej námietke premlčania opakovane, ako vo svojom písomnom vyjadrení poukázal, že poslednú splátku, ktorú žalobkyňa učinila na splatenie úveru, realizovala 09.04.2019, čo svedčí ešte v tej dobe o jej nevedomosti, že by sa žalovaný mal na jej úkor obohatiť a preto ešte v tom čase úver splácala. Zotrval na svojej argumentácii ohľadne neprijateľnosti zmluvných dojednaní, ktoré už súdna prax vyhlásila za neprijateľné a teda neplatné.

Na pojednávaní 14.12.2021 prítomná žalobkyňa v priamej reči uviedla, že súhlasí s vyjadreniami svojho právneho zástupcu s tým, že splácala viacero úverov a keďže ich nevládala splácať, navštívila Centrum právnej pomoci, ktoré ju odkázalo, aby navštívila Centrum ochrany spotrebiteľa v Prešove, kde bolo žalobkyňa oznámené, že ňou splácané úvery už popreplácala, t.j. zaplatila viac ako mala, z ktorého dôvodu žalobkyňa vyhládala právneho zástupcu za účelom jej zastupovania v tomto spore.

Na pojednávaní 14.12.2021 právna zástupkyňa žalovaného uviedla, že zotrúva na svojich písomných vyjadreniach s tým, že revolvingová úverová zmluva obsahuje všetky zákonné náležitosti, z ktorého dôvodu navrhuje žalobu zamietnuť. Na dopyt okresného súdu, na ktorom mieste v sporom dotknutej úverovej zmluve z 11.08.2004 sa nachádza podstatná (obligatórna) náležitosť každej jednej úverovej zmluvy, ktorou je úroková sadzba uviedla, že táto sa v úverovej zmluve nenachádza.

8. Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie vyjadreniami sporových strán a nimi priloženými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav.

9. Z listiny označenej ako „Žiadosť o vydanie kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. vydávanej v spolupráci s SKK, a.s.“ vyplýva, že žalobkyňa podľa čl. IV. tejto listiny dňa 05.08.2004 žiadala žalovaného o vydanie kreditnej platobnej karty na cit. „... požičiavanie si peňazí bezhotovostným prevodom z úverového rámca na Váš účet“ a to s ňou zvolenou výškou mesačnej bezhotovostnej splátky 1 000,- Sk (t.j. 33,19 Eur) pri úverovom rámci 30 000,- Sk (t.j. 995,82 Eur). V čl. V. tejto listiny označenom ako „Zmluvné ustanovenia“ je uvedené, že schválený úverový rámec je 30 000,- (bez uvedenia meny) a schválená štandardná mesačná splátka je 1 000,- (bez uvedenia meny).

V bode 2. časti uvedenej listiny označenej ako „Vyhlásenie žiadateľa - klienta“ je uvedené cit. „Potvrdzujem, že som bol oboznámený s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet VÚB, a.s. vydávaných v spolupráci s SKK, a.s. a s Cenníkom VÚB, a.s. a súhlasím s nimi“

V bode 3. časti uvedenej listiny označenej ako „Vyhlásenie žiadateľa - klienta“ je uvedené cit. „Súhlasím so spracúvaním mojich osobných údajov uvedených v tejto žiadosti za účelom overovania mojej úverovej spôsobilosti a kontroly rizika budúcich obchodov. Súhlas udeľujem v súlade so zákonom č. 428/2002 Z.z., o ochrane osobných údajov, a to na dobu piatich rokov. V prípade vzniku záväzkového vzťahu súhlas udeľujem na dobu trvania záväzkového vzťahu a na dobu ďalších piatich rokov od jeho zániku.“ Predmetná listina bola podpísaná zo strany žalovaného dňom 11.08.2004.

10. Návratkou z 12.01.2006 žalobkyňa vyjadrila súhlas so zvýšením minimálnej mesačnej splátky z úverovej zmluvy č. 0002249934 na sumu 1 300,- Sk a tomu zodpovedajúce navýšenie schváleného úverového rámca na sumu 39 000,- Sk.

Návratkou z 22.03.2006 žalobkyňa vyjadrila súhlas so zvýšením minimálnej mesačnej splátky z úverovej zmluvy č. 0002249934 na sumu 1 700,- Sk a tomu zodpovedajúce navýšenie schváleného úverového rámca na sumu 51 000,- Sk.

Návratkou z 20.08.2007 žalobkyňa vyjadrila súhlas so zvýšením minimálnej mesačnej splátky z úverovej zmluvy č. 0002249934 na sumu 1 800,- Sk a tomu zodpovedajúce navýšenie schváleného úverového rámca na sumu 54 000,- Sk.

11. V čl. IV., bode 3. „Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet VÚB, a.s., vydávaných v spolupráci s SKK, a.s.“ (ďalej len „OP“), v ich znení účinnom od 15.11.2003, je uvedené cit. „Poplatky súvisiace so správou a používaním karty sú uvedené v Cenníku VÚB a.s., ktorý je banka oprávnená jednostranne meniť a ktorý je zverejnený v obchodných priestoroch banky.“

V čl. IV., bode 4. OP je uvedené cit. „Štandardná, sankčná a vkladová úroková sadzba (ďalej len „úroková sadzba“) je pohyblivá, jej výška je určená bankou v zmysle zásad úverovej politiky VÚB a.s. a je zverejnená na výveskách v obchodných priestoroch banky. Výšku úrokovej sadzby je banka oprávnená jednostranne meniť.“

OP v ich znení účinnom od 15.11.2003 sú písané menším písmom ako je písaný ostatný obsah úverovej zmluvy, len ťažko čitateľným voľným okom, pozn. súdu.

12. Podľa Cenníka VÚB a.s. z 21.06.2004, predloženého žalovaným bola štandardná úroková sadzba 23,76 % p.a. a 1,98 % p.m.; sankčná úroková sadzba bola 30 % p.a. a 2,5 % p.m. a vkladová úroková sadzba bola 0 %.

Na listine označenej ako Cenník je rukou slabo čitateľne uvedené „Prevzaté 16.6.2004“ a nečitateľný podpis.

13. Podľa výpisov z kartového účtu žalobkyne za obdobie od 01.01.2009 do 28.11.2019, žalobkyňa v období dva roky pred podaním žaloby, ktorá bola podaná 30.03.2020, t.j. v období od 30.03.2018 do 30.03.2020 splatila jednotlivými 11-timi splátkami v sume po 94,70 Eur sumu celkovo 1 041,70 Eur

a to v dňoch 16.04.2018; 11.05.2018; 08.06.2018; 11.07.2018; 21.08.2018; 13.09.2019; 26.10.2018; 07.12.2018; 2 x 08.02.2019 a 09.04.2019, t.j. 11 x 94,70 = 1 041,70 Eur.

14. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) „Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

15. Podľa § 298 ods. 1 CSP „Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.“

16. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“

17. Podľa § 52 ods. 1 až 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.“

18. Podľa § 53 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.“

19. Podľa § 53 ods. 4 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.“

20. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“

21. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.“

22. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.“

23. Podľa § 3 ods. 5 a 6 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa § 4. Na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie.

Pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.“

24. Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.“

25. Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.“

26. Podľa vysvetlivky 3C k formuláru o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle vyhlášky Ministerstva financií SR č. 620/2007 Z.z. ktorou sa ustanovuje vzor formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere „Uvádza sa hodnota RPMN pre ponúkaný spotrebiteľský úver vyčíslená na základe ponuky veriteľa alebo požiadaviek spotrebiteľa. Pri spotrebiteľskom úvere poskytovanom prostredníctvom kreditnej karty (revolvingového úveru), pri ktorom nie je možné určiť RPMN, sa riadok nevyplní.“

27. Podľa § 91 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom v rozhodnom čase „Predmetom bankového tajomstva sú všetky informácie a doklady o záležitostiach týkajúcich sa klienta banky alebo klienta pobočky zahraničnej banky, ktoré nie sú verejne prístupné, najmä informácie o obchodoch, stavoch na účtoch a stavoch vkladov. Tieto informácie banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné utajovať a chrániť pred vyzradením, zneužitím, poškodením, zničením, stratou alebo odcudzením. Informácie a doklady o záležitostiach, ktoré sú chránené bankovým tajomstvom, banka a pobočka zahraničnej banky môžu poskytnúť tretím osobám len s predchádzajúcim písomným súhlasom dotknutého klienta alebo na jeho písomný pokyn, ak tento zákon neustanovuje inak. Klient má právo za úhradu vecných nákladov oboznámiť sa s informáciami, ktoré sa o ňom vedú v databáze banky alebo pobočky zahraničnej banky, a na obstaranie výpisu z nej. Za porušenie bankového tajomstva sa nepovažuje poskytovanie informácií v súhrnnej podobe, z ktorých nie je zrejмый názov banky alebo pobočky zahraničnej banky, meno a priezvisko klienta.“

28. Podľa § 6 ods. 1 až 3 zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov (ďalej len „zákon o ochrane osobných údajov“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak účel spracúvania osobných údajov neustanovuje osobitný zákon, prevádzkovateľ pred začatím spracúvania jednoznačne vymedzí účel a zabezpečí, aby sa nespracúvali osobné údaje, ktoré

- a) svojím rozsahom a obsahom sú nezlučiteľné s daným účelom spracúvania, pričom ďalšie spracúvanie osobných údajov na historické, štatistické a vedecké účely sa nepovažuje za nezlučiteľné, alebo
 - b) sú časovo alebo vecne neaktuálne vo vzťahu k účelu spracúvania.
- Účel spracúvania osobných údajov musí byť jasný a nesmie byť v rozpore so zákonmi.

Spracúvať možno len také osobné údaje, ktoré svojím rozsahom a obsahom zodpovedajú účelu ich spracúvania. Spôsob spracúvania a využívania osobných údajov musí zodpovedať účelu ich spracúvania.“

29. Podľa § 7 ods. 1 zákona o ochrane osobných údajov v znení účinnom v rozhodnom čase „Osobné údaje možno spracúvať iba so súhlasom dotknutej osoby. Prevádzkovateľ zabezpečí preukázateľnosť súhlasu, a to tak, že možno o ňom podať dôkaz.“

30. Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ „Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.“

31. Podľa prvej vety § 456 OZ „Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.“

32. Podľa prvej vety § 100 ods. 1 OZ „Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).“

33. Podľa § 101 OZ „Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.“

34. Podľa § 107 ods. 1 a 2 OZ „Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.“

35. Podľa § 110 ods. 2 OZ „Rovnaká premlčacia doba platí aj pre jednotlivé splátky, na ktoré bolo plnenie v rozhodnutí alebo v uznaní práva rozložené; premlčacia doba sa pri jednotlivých splátkach začína odo dňa ich zročnosti. Ak sa nesplnením niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť desaťročná premlčacia doba od zročnosti nesplnenej splátky.“

36. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd v prvom rade za preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovaným nepochybne existuje občianskoprávny záväzkový vzťah spotrebiteľského charakteru a to titulom nimi uzavretej úverovej zmluvy z 11.08.2004, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, pretože žalovaný ako právnická osoba poskytol žalobkyňi ako fyzickej osobe úver v rámci predmetu svojho podnikania, pričom žalobkyňa nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, t.j. úver jej bol poskytnutý za iným účelom, ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Žalovaný nepopieral postavenie žalobkyne v zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľa, ani spotrebiteľský charakter úveru. Preto nemôžu byť pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka na posúdenie náležitostí celej úverovej zmluvy, vrátane podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý, ako aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (zákon o spotrebiteľských úveroch).

37. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáha voči žalovanému vydania jej bezdôvodného obohatenia v sume 7 107,70 Eur a to titulom vrátenia jej sumy, o ktorú sumu mala žalobkyňa preplatiť žalovaným jej poskytnutú sumu revolvingového úveru vo výške 3 359,08 Eur, aj o sumu úrokov a poplatkov a to na tom základe, že úverovú zmluvu z 11.08.2004, ktorá bola právnym podkladom pre poskytnutie úveru žalobkyňi, je podľa žalobkyne kvôli absencii jej obligatórnych zákonných náležitostí potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov.

38. Vzhľadom na uvedené bolo tak prvoradou úlohou okresného súdu skúmať, či úverová zmluva z 11.08.2004 má alebo nemá všetky zákonné náležitosti vyžadované v čase jej uzavretia ustanovením § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorých absenciu by v rozhodnom čase účinný zákon o spotrebiteľských úveroch sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Z citovaného § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch je zrejmé, že v rozhodnom čase uzavretia úverovej zmluvy, tento zákon o spotrebiteľských úveroch sankcionoval úver bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou iba pre

absenciu náležitosti špecifikovanej v cit. § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch a to ak v úverovej zmluve nebola uvedená ročná percentuálna miera nákladov (RPMN). RPMN vyjadruje reálnu cenu akéhokoľvek spotrebiteľského úveru a je teda kľúčovým ukazovateľom pre porovnanie výhodnosti úverov od rôznych úverových inštitúcií. Je to teda pre spotrebiteľa najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru, pretože okrem úrokovej miery v sebe zahŕňa aj ďalšie iné poplatky súvisiace s úverom, ako napr. poplatok za vybavenie úveru, poistenie úveru, ak je podmienkou pre získanie výhodnejšieho úroku, a iné, prepočítané na jeden kalendárny rok. Inými slovami RPMN vyjadruje celkové náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za požičanú sumu, keďže zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom.

Pokiaľ ide o RPMN, je v tomto prípade nevyhnutným zohľadniť skutočnosť o charaktere žalobkyni žalovaným poskytnutého úveru, na ktorú skutočnosť ohľadom obhájenia dôvodnosti neuvedenia RPMN v úverovej zmluve z 11.08.2004 apeloval žalovaný. V danom prípade bol žalobkyni skrz kreditnú kartu žalovaným poskytnutý tzv. revolvingový úver, t.j. taký úver, ktorý umožňuje klientovi čerpať poskytnuté finančné prostriedky opakovane do výšky poskytnutého úverového rámca a ak klient vyčerpá časť alebo celý úverový rámec a následne vyčerpanú sumu splatí jednorazovo, resp. jeho časť povinnou minimálnou splátkou hneď po pripísaní tejto úhrady má opäť k dispozícii celý úverový rámec, resp. jeho časť, ktorá nie je vyčerpaná. Vzhľadom na uvedenú charakteristiku revolvingového úveru, je síce možné prisvedčiť žalovanému, že v tomto prípade nie je možným uviesť v úverovej zmluve presný výpočet RPMN, keďže pri revolvingu nie je vopred zrejým v akých sumách, kedy a dokedy (ako dlho) bude klient (spotrebiteľ) revolving čerpať a nie je zrejým, ani ako dlho a akými splátkami ho bude splácať, avšak tak ako je to napokon uvedené aj v judikatúre na ktorú sám žalovaný poukázal, v takýchto prípadoch sa v úverovej zmluve uvedie aspoň indikatívny (príkladný) výpočet RPMN a to s použitím dojednaných parametrov revolvingu tak, že údaj o výške schváleného úverového rámca predstavuje sumu úveru a sumou plátky je pri revolvingu stanovená suma minimálnej splátky splácania revolvingu tak, aby spotrebiteľ mal reálnu predstavu koľko za úver zaplatí, ak by ho pri uvedených parametroch ideálne splácal po dobu jedného roku. Uvedená požiadavka potreby uvádzania v úverovej zmluve pri revolvingu, aspoň indikatívneho výpočtu RPMN, je podľa okresného súdu plne akceptovateľnou (vyplýva aj zo žalovaným predloženej judikatúry) a to vzhľadom na už zmienenú výpovednú hodnotu RPMN pre spotrebiteľa, ktorý si tak na základe aspoň príkladného výpočtu pri identickom úverovom rámci a identickej minimálnej splátke revolvingu, vie v rôznych úverových inštitúciách porovnať výhodnosť/nevýhodnosť revolvingu vzhľadom na jeho ročné náklady v tej ktorej bankovej či nebankovej inštitúcii. Okrem toho uvedená požiadavka je aj plne v súlade so zákonnou požiadavkou cit. § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase uzavretia úverovej zmluvy z 11.08.2004, pretože toto ustanovenie nedávalo (nepoznalo) zo svojej aplikácie výnimku pre revolvingové úvery a nič na uvedenom nemení ani žalovaným zmienená „inštrukcia“ Ministerstva financií SR vo vyhláske č. 620/2007 Z.z., ktorou sa stanovoval spôsob vypĺňania formulára k spotrebiteľským úverom, a to jednak z dôvodu, že vyhláska má nižšiu právnu silu ako zákon a teda ho nemôže modifikovať a jednak z dôvodu, že zmienená vyhláska v rozhodnom čase uzavretia úverovej zmluvy nebola účinnou. V danom prípade sa však v revolvingovej úverovej zmluve z 11.08.2004 nenachádzala ani indikatívna RPMN a teda žalobkyňa ako spotrebiteľ, nemala a ani nemohla mať pri podpisovaní úverovej zmluvy predstavu, koľko ročne by zaplatila v prípade vyčerpania celého jej žalovaným schváleného úverového rámca a to pri jeho každomesačnom splácaní dojednanou minimálnou splátkou. Z uvedeného dôvodu je možné, už na tomto základe, podľa okresného súdu uzavrieť, že úverová zmluva uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným 11.08.2004 je v zmysle cit. § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, bezúročnou a bezpoplatkovou.

39. Pre úplnosť veci, však okresný súd dodáva, že úverovú zmluvu z 11.08.2004 možno mať za bezúročnú a bezpoplatkovú aj titulom dikcie cit. § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého „Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.“ V danom prípade síce žalovaný má za to, že úverová zmluva z 11.08.2004, skrze vyhlásenie spotrebiteľa v bode 2., časti uvedenej listiny označenej ako „Vyhlásenie žiadateľa - klienta“, v ktorom vyhlásení žalobkyňa svojim podpisom potvrdila, že bola oboznámená s cit. „... Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet VÚB, a.s. vydávaných v spolupráci s SKK, a.s. a s Cenníkom VÚB, a.s. a súhlasím s nimi“, že teda skrze toto vyhlásenie žalobkyne boli v úverovej zmluve uvedené aj od žalobkyne požadované úroky a poplatky za jej poskytnutý revolving, pretože tieto bolo špecifikované v cenníku žalovaného, ktorý sa tak skrze toto zmienené vyhlásenie mal stať súčasťou úverovej zmluvy, avšak s touto argumentáciou sa okresný súd nemôže stotožniť a to z viacerých dôvodov. V prvom rade z dikcie cit. § 4 ods. 5 zákona o

spotrebiteľských úveroch vyplývalo, že dojednania o úrokoch a poplatkoch sa mali nachádzať priamo (bezprostredne) v úverovej zmluve a nie v rôznych sprievodných či vedľajších dokumentoch, t.j. tieto dojednania sa mali nachádzať v individuálne dojednanom dvojstrannom právnom úkone (zmluva), čo je pochopiteľným tobož ak úroky, ktoré vlastne vyjadrujú cenu úveru, sú v zmysle cit. § 497 Obchodného zákonníka, podstatnou a teda obligatórnou (neopomenuteľnou) náležitosťou úverovej zmluvy, t.j. ide o údaj ktorý spolu so sumou úveru determinujú charakter a podstatu úverovej zmluvy ako zmluvy odplatnej, a teda dlžník musí mať vedomosť jednoducho povedané „za čo“ resp. „za koľko“ prijíma od veriteľa úverované finančné prostriedky. Inými slovami, dojednanie o úroku (ako o odplate), ktoré je obligatórnym (povinným) dojednaním každej úverovej zmluvy, ako zmluvy odplatnej, nie je možné podľa okresného súdu suplovať odvolávaním sa na VOP alebo na OP, ktoré vonkoncom nemajú charakter individuálneho zmluvného (dvojstranného) dojednania. Už z označenia VOP - „všeobecné“ vyplýva, že ide o všeobecne platné obchodné podmienky, t.j. platné pre neurčité množstvo obdobných prípadov, a teda v rámci spotrebiteľského práva ich nemožno mať za individuálne dojednané medzi bankou a klientom (spotrebiteľom).

Okresný súd v zásade nerozporuje, žeby sa zmluva o úvere mohla nachádzať aj vo viacerých dokumentoch (listinách) a žeby zmluvné strany zaväzujúce dojednania nemohli byť obsiahnuté aj napr. vo VOP alebo inak pomenovaných dokumentoch napr. OP, avšak podľa okresného súdu v spojení so spotrebiteľskou právnou úpravou, treba mať na zreteli, že pre klienta (spotrebiteľa) sú VOP či OP záväznými iba do tej miery, do akej dojednania vo VOP nenahrádzajú, resp. sa nesnažia suplovať zákonom požadovanú „dohodu“ zmluvných strán o podstatných (obligatórných) náležitostiach konkrétnej zmluvy a teda len do tej miery, do akej sa jednostranné prehlásenia veriteľa vo VOP nesnažia „vyšachovať“ (vyautovať) dlžníka (spotrebiteľa) z dohody na týchto podstatných náležitostiach zmluvy. Inými slovami, okresný súd nerozporuje ani nespochybuje, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument a nerozporuje ani to, žeby v spotrebiteľsko-dodávateľských vzťahoch nemohli byť aplikované VOP či OP dodávateľa, okresný súd iba konštatuje, že zákonná požiadavka dohody zmluvných strán na podstatných zákonných obligatórných náležitostiach tej ktorej zmluvy, t.j. požiadavka aby ohľadom podstatných náležitostí zmluvy bola dosiahnutá dohoda (konsenzus), ako dvojstranný právny úkon (prejav vôle) oboch zmluvných strán, nemôže byť nahradená (suplovaná) vyhláseniami vo VOP či v OP, ktoré sú vo svojej podstate iba jednostranným prehlásením jednej zo zmluvných strán a to veriteľa, bez možnosti druhej zmluvnej strany (dlžníka, spotrebiteľa) ovplyvniť ich znenie. Preto, podľa okresného súdu VOP-ky či OP-ky áno, ako záväzná súčasť zmluvy, ale len na konkretizáciu zmluvou už ustálených dojednaní oboch zmluvných strán a len v rozsahu konkretizácie tých povinností či podmienok zmluvného vzťahu, pre ktoré nie je zákonom vyžadovaný dvojstranný právny úkon, t.j. dohoda oboch zmluvných strán, ale postačuje iba jednostranné vyhlásenie veriteľa. Každá dohoda je dvojstranný právny úkon, t.j. prejav vôle dvoch zmluvných strán viažuci na seba právne účinky, ktorý prejav vôle by mal byť v tom ktorom jednotlivom prípade kvalitatívne identickým od oboch zmluvných strán (t.j. obidve sporové strany by mali svoj súhlas vyjadriť identicky napr. podpisom, pozn.), t.j. pre jej platnosť musí byť dohoda uzavretá slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne (§ 37 ods. 1 OZ). Podľa okresného súdu zákonnej požiadavke určitého a zrozumiteľného uzavretia „dohody“ (dvojstranného prejavu vôle) o platení napr. poplatkov či úrokov (dohoda o úrokoch je podstatnou náležitosťou úverovej zmluvy), nezodpovedá len prípadná zmienka o týchto inštitútoch vo VOP či v OP (jednostranný prejav vôle) bez toho, aby spotrebiteľ (dlžník) túto možnosť aj verifikoval svojím podpisom, pretože aj prípadné oboznámenie sa so znením VOP či s OP spotrebiteľom ešte neznamená, že ohľadom ich znenia sa s veriteľom „dohodol“, ak sa navyše jedná o podstatnú náležitosť zmluvy (napr. úrok). Podľa okresného súdu síce VOP či OP veriteľa, zaväzujú dlžníka aj keď ich nepodpísal (tak ako argumentuje aj žalovaný), avšak iba potiaľ, pokiaľ sa tieto VOP či OP týkajú iba prehlásení ku ktorým je jednostranne veriteľ oprávnený, t.j. k platnosti ktorých sa zákonom nevyžaduje „dohoda“, t.j. slobodný, vážny, zrozumiteľný a určitý prejav vôle obidvoch zmluvných strán.

Napokon v danom prípade z dôvodu, že na rube úverovej zmluvy z 11.08.2004 sa nachádzajú OP žalovaného, možno uveriť iba tomu, že ich žalobkyňa s touto úverovou zmluvou prevzala, avšak tieto OP žalovaného v konečnom dôsledku ani neobsahujú konkretizáciu úroku a poplatkov, ktoré bola žalobkyňa povinná za čerpaný revolving platiť, takže ani z týchto OP sa o tom žalobkyňa napokon nemohla dozvedieť. Sumy úrokov a poplatkov pre danú úverovú zmluvu sa mali nachádzať až v cenníku žalovaného, ktorý cenník je jednako taktiež, ako to už bolo uvedené aj ohľadom VOP, je iba jednostranným vyhlásením žalovaného (dodávateľa) a teda sa nejedná o individuálne dojednanie medzi žalobkyňou (spotrebiteľom) a žalovaným (dodávateľom) a jednako žalovaný dôveryhodne v konaní nepreukázal, že s týmto pre daný úverový vzťah aktuálnym cenníkom sa žalobkyňa v čase uzavretia úverovej zmluvy z 11.08.2004 aj oboznámila, keďže žalovaným predložený cenník je nečitateľne

podpísaný a napokon jeho údajné prevzatie je datované dňom 16.06.2004, tj. v čase pred uzavretím úverovej zmluvy, takže vzhľadom na skutočnosť, že podľa cit. čl. IV., bodu 3. OP žalovaného, je žalovaný oprávnený jednostranne cenník meniť, je nepreukázaným, že v čase uzavretia úverovej zmluvy 11.08.2004 mal byť pre žalobkyňu záväzným cenník žalovaného v jeho predloženom znení. Napokon uvedenú pochybnosť potvrdzuje aj fakt, že napr. výška sankčného úroku z omeškania mala byť podľa žalovaným predloženého cenníka 30% p.a. (ročne) a 2,5% p.m. (mesačne), avšak podľa žalovaným predloženého výpisu z kartového účtu žalobkyne bol sankčný úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. (ročne) (?).

Záverom okresný súd tiež podotýka, že aj podľa žalovaným predloženej judikatúry sú VOP alebo OP súčasťou úverovej zmluvy, iba ak je to v úverovej zmluve vyslovene (explicitne) uvedené, čo však nie je daný prípad.

40. Vzhľadom na uvedené okresný súd dospel k záveru o dôvodnosti žalobkyňou uplatneného nároku na vydanie jej bezdôvodného obohatenia z úverovej zmluvy z 11.08.2004, spočívajúceho v sume o ktorú žalobkyňa preplatila sumu ňou reálne čerpaného revolvingu (3 359,08 Eur) o sumu pripadajúcu na jeho príslušenstvo spočívajúce v úrokoch a poplatkoch, k úhrade ktorých nebola žalobkyňa povinnou, keďže v zmysle cit. § 4 ods. 2 písm. g) v spojení s § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, je potrebné pre absenciu vyššie uvedených zákonných náležitostí považovať úverovú zmluvu z 11.08.2004 za bezúročnú a bezpoplatkovú.

41. Na margo, okresný súd podotýka, že bolo bez právneho významu na právny status žalobkyne zaoberať sa, aj jej námietkou o absencii v úverovej zmluve náležitosti podľa cit. § 4 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože v rozhodnom čase uzavretia úverovej zmluvy účinný zákon o spotrebiteľských úveroch prípadnú absenciu tejto zákonnej náležitosti v úverovej zmluve nesankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru.

42. Pred ustálením sumy bezdôvodného obohatenia bol okresný súd povinný vysporiadať sa ešte so žalovaným uplatnenou námietkou premičania žalovaného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom v tomto smere sa okresný súd plne stotožňuje s obrannou argumentáciou žalobkyne, že dvojročná subjektívna premičacia lehota, ktorej uplynutie žalovaný namietal, môže žalobkyňi začať plynúť až od momentu kedy sa dozvie, že k bezdôvodnému obohateniu na jej úkor skutočne došlo a že to bol žalovaný, ktorý sa na jej úkor bezdôvodne obohatil, ktoré skutočnosti je oprávnený svojím rozhodnutím ustáliť iba súd, takže podľa okresného súdu začiatok plynutia subjektívnej premičacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia spotrebiteľovi, začína plynúť až od právoplatnosti rozsudku o neprijateľnosti zmluvnej podmienky alebo od právoplatnosti rozsudku, ktorým bola konštatovaná bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Inými slovami, keďže verifikovať skutočnosti, že na úkor žalobkyne došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto tak na jej úkor učinil, ktoré skutočnosti sú zákonné determinujúce predpoklady začiatku plynutia subjektívnej premičacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia, je iba v právomoci súdu, preto iba od právoplatnosti jeho rozhodnutia o týchto rozhodných skutočnostiach môže začať plynúť aj premičacia lehota na domáhanie sa vydania bezdôvodného obohatenia od dodávateľa, z ktorého dôvodu v danom prípade nárok žalobcov premičaný nebol (napr. SD EU C-485/19 z 22.04.2021).

Okrem toho, okresný súd by dospel k identickému záveru aj v prípade ak by začiatok plynutia subjektívnej dvojročnej premičacej lehoty počítal odo dňa 09.04.2019, kedy žalobkyňa na splatenie revolvingu učinila poslednú splátku, prípadne odo dňa nasledujúceho po tomto dni, keďže 09.04.2019 žalobkyňa ešte nemohla vedieť, že jej poskytnutý revolving už prepláca, pretože inak by logicky túto splátku neučinila, a ktorý dátum považoval okresný súd za nesporný, keďže žalovaný ho nerozporoval. Keďže žaloba bola podaná 30.03.2020, tak od 10.04.2019 nemohla uplynúť dvojročná subjektívna premičacia lehota na vydanie žalobkyňi bezdôvodného obohatenia.

43. Pokiaľ ide o výšku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, v tomto smere okresný súd vychádzal z tvrdení žalobkyne, že z revolvingu čerpala sumu 3 359,08 Eur, pričom na jeho splatenie učinila splátky celkovo v sume 10 466,78 Eur, ktoré tvrdenia žalovaný nerozporoval a preto v súlade s § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého „Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.“, ich okresný súd považoval na preukázané a nesporné, takže možno mať za to, že žalovaný sa na úkor žalobkyne obohatil o sumu príslušenstva, ktoré žalobkyňa pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť revolvingového úveru nebola povinná platiť a to v sume 7 107,70 Eur (10 466,78 - 3

359,08), ktorej zaplattenia sa žalobkyňa podanou žalobou domáha a ktorú sumu okresný súd žalobkyni aj priznal, tak ako to je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

44. Vzhľadom na už uvedenú judikatúru o začiatku plynutia premlčacej lehoty v nadväznosti na právomoc súdu záväzne a právotvorne konštatovať, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto a na úkor koho tak učinil, až od momentu ktorého sa tak môže oprávnený z bezdôvodného obohatenia domáhať jeho vydania a teda až od tohto momentu sa tak povinný z tohto obohatenia môže dostať do omeškania s jeho vydaním, okresný súd žalobu žalobkyne čo do nároku na zaplattenie jej aj úroku z omeškania žalovaným s vydaním jej bezdôvodného obohatenia, zamietol, keďže do rozhodnutia súdu o tejto skutočnosti ešte k jeho omeškaniu dôjsť nemohlo (do doby rozhodnutia súdu žalobkyňa nevedela či sa žalovaný na jej úkor skutočne obohatil a žalovaný nemal za to, že sa bezdôvodne obohatil).

45. Podľa § 232 ods. 3 CSP „Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.“

46. Okresný súd v danom prípade vzhliadol potrebu prihliadnúť na mimoriadnu situáciu v súvislosti s následkami pandémie nebezpečnej nákazlivej choroby, preto okresný súd považuje za odôvodnené v tejto situácii, využívať jemu zákonom dané oprávnenie predĺžiť lehotu na priznané plnenie, a z tohto dôvodu okresný súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni jej prisúdenú čiastku v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

47. Pokiaľ ide o zmluvné dojednanie v čl. V bode 2., časti uvedenej listiny označenej ako „Vyhlásenie žiadateľa - klienta“ v znení cit. „Potvrdzujem, že som bol oboznámený s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet VÚB, a.s. vydávaných v spolupráci s SKK, a.s. a s Cenníkom VÚB, a.s. a súhlasím s nimi“, okresný súd toto dojednanie vzhliadol neprijateľným a to z dôvodu jeho neurčitosti a nejasnosti.

48. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znakom neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná.

49. Z uvedeného zmluvného dojednania vyplýva len to, že žalobkyňa (spotrebiteľ) vyslovila svoj súhlas s OP a s cenníkom žalovaného, avšak v tomto dojednaní nie sú ani OP a ani tento cenník konkretizované, t.j. nie je zrejmé o OP alebo o cenník v akom ich účinnom znení sa v tom čase jednalo, aby bolo odkontrolovateľným jednako to, aké boli OP a cenník v čase uzavretia úverovej zmluvy a jednako či v prípade ich neskoršej zmeny, pretože podľa ustanovení v OP žalovaného, bol žalovaný oprávnený jednostranne a kedykoľvek oprávnený OP a cenník meniť, či by teda bola žalobkyňa s touto zmenou uzročená a či jej prípadne, pre prípad jej nesúhlasu s novými OP alebo s novým cenníkom, bola daná možnosť zmluvný vzťah ukončiť. Inými slovami povedané, uvedeným neurčitým vyhlásením v jeho citovanom znení, žalobkyňa dala žalovanému akýsi „bianko“ súhlas s akýmkoľvek znením OP a cenníkom žalovaného, ktorá skutočnosť zjavne vytvára nevýhodu pre spotrebiteľa, ktorý by tak nebol ani schopným spätne preukázať v akom znení v čase uzavretia úverovej zmluvy sa zaviazal OP a cenník žalovaného rešpektovať, čo nie je navyše v súlade s právnou istotou spotrebiteľa, aby mal v čase uzatvárania úverovej zmluvy vyčerpávajúcu vedomosť o charaktere a podmienkach svojho úverového vzťahu s dodávateľom.

Uvedený záver v danom prípade je podporený aj tou skutočnosťou, že aj sám žalovaný predložil do sporu cenník, ktorého údaje nekorešpondujú s údajmi vo výpise z úverového účtu žalobkyne (viď sadzba sankčnej úrokovej sadzby), takže ak sám žalovaný nemá o uvedenom prehľad, ako by ho mohla mať žalobkyňa, ktorá ani nevedela cenník v akom jeho rozhodnom znení ju zaväzuje.

Z uvedených dôvodov okresný súd uvedené zmluvné dojednanie vyslovil za neprijateľné a teda za neplatné.

50. Okresný súd sa však nestotožnil a argumentáciou žalobkyne o neprijateľnosti aj dojednania v bode 3., časti uvedenej zmluvy označenej ako „Vyhlásenie žiadateľa - klienta“ v znení cit. „Súhlasím so spracúvaním mojich osobných údajov uvedených v tejto žiadosti za účelom overovania mojej úverovej spôsobilosti a kontroly rizika budúcich obchodov. Súhlas udeľujem v súlade so zákonom č. 428/2002

Z.z., o ochrane osobných údajov, a to na dobu piatich rokov. V prípade vzniku záväzkového vzťahu súhlas udeľujem na dobu trvania záväzkového vzťahu a na dobu ďalších piatich rokov od jeho zániku.“, ktorého neprijateľnosť žalobkyňa odôvodňovala tým, že identické dojednanie bolo už aj v minulosti judikované ako neprijateľné napr. rozhodnutím OS Vranov nad Topľou sp. zn. 11 Csp 74/2020 z 05.05.2021. Podľa okresného súdu sa však v danom prípade jedná o diametrálne odlišnú situáciu, ako tomu bolo v žalobkyňou zmienenom judikáte a to jednako z dôvodu, že uvedený judikát sa týkal úverovej zmluvy z roku 2015, kedy bol účinným aj iný zákon o ochrane osobných údajov (č. 122/2013 Z.z.), ako je tomu v danej veci, kedy v čase uzavretia sporom dotknutej úverovej zmluvy z 11.08.2004 bol účinným zákon o ochrane osobných údajov č. 428/2002 Z.z., t.j. bol tu daný iný právny rámec úpravy, ale predovšetkým preto, že v zmienenom judikáte bola vyslovená neprijateľnosť zmluvného dojednania o súhlase spotrebiteľa so spracovaním jeho osobných údajov preto, lebo tento bol daný na účel, ktorý presahoval účel ich spracovania pre prípad poskytnutia úveru a to aj na účel marketingu, reklamy, zvyšovania kvality služieb a pod. a navyiac v zmienenom judikáte bol tento súhlas daný nie len pre dodávateľa s ktorým spotrebiteľ úverovú zmluvu uzavrel, ale tento súhlas udelil aj cit. „... osobám s úzkymi väzbami k VÚB vrátane spoločnosti Intesa Sampaolo Taliansko“, o ktorých subjektoch však spotrebiteľ pri podpisovaní takéhoto vyhlásenia ani nemusel mať vedomosť. V danom prípade, však v rozhodnom čase účinný zákon o ochrane osobných údajov č. 428/2002 Z.z. zmocňoval dodávateľa, aby si od spotrebiteľa žiadal písomný (preukazný) súhlas so spracovaním jeho osobných údajov, avšak iba v rozsahu zodpovedajúcom účelu vymedzeného osobitným predpisom regulujúcim činnosť spracovateľa (dodávateľa), ktorým zákonom bol v danom prípade zákon o bankách. V danom prípade teda žalobkyňa udelila súhlas žalovanému so spracovaním jej osobných údajov a to vyslovene len na účel, ktorý súvisel s činnosťou žalovaného v oblasti poskytovania úveru cit. „... za účelom overovania mojej úverovej spôsobilosti a kontroly rizika budúcich obchodov...“ , nie však v širšom rozsahu, ako tomu bolo v zmieňovanom judikovanom prípade. Z uvedených dôvodov, keďže uvedený súhlas bol v súlade s, v rozhodnej dobe účinnou právnou úpravou, okresný súd žalobu žalobkyne v tejto časti zamietol.

51. Podľa § 255 ods. 1 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.“

52. Podľa § 255 ods. 2 CSP „Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

53. Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

54. Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

55. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého tak v konaní plne úspešnej žalobkyne priznal voči neúspešnému žalovanému 100 % nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania. Zamietnutie žaloby žalobkyne v časti iba jednej z jej námietok ohľadne neprijateľnosti zmluvného dojednania, okresný súd nepovažoval za je neúspech, pretože podľa rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít a v súlade s právnou vedou, ak bola žalobcovi priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku a žalobca bol v konaní úspešný len čiastočne, považuje takéhoto žalobcu za procesne úspešného, ak rozhodnutie závisí od úvahy súdu (viď Krajský súd v Prešove sp. zn. 16CoCsp/7/2020 z 31.05.2021; Ústavný súd SR sp. zn. II. ÚS 225/2020 z 27.08.2020). O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.). Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.